

”Kristuksen ympärileikkauksella”

Israelista messiaaninen rabbi J.Melamed 17.04.2012

Ajattelin aikaisemmin puhua tänään Matteuksen evankeliumista, mutta aamulla tunsin, että onkin tärkeää puhua toisesta aiheesta.

Uskontaipaleeni alussa, kun olin juuri alkanut uskoa Jeshuaan, luin neljä evankeliumia. Ne olivat kaikki ihan ymmärrettäviä ja pystyin ottamaan sanoman vastaan. Vaikeampia olivat apostoli Paavalin kirjeet. Olin hyvin vihainen Paavalille, koska olin sitä mieltä, että hän kirjoitti vastoin juutalaista lakia. Että hän opettaa juutalaista kansaa vastaan. Ja sapattia vastaan. Yksinkertaisesti sanottuna vastoin kaikkea sitä, mitä olin oppinut. Sitten kun itse tutkin kirjoituksia, ja kun käännyin protestanttisen kirkon saarnaajien puoleen, niin ymmärsin Paavalia samalla tavalla kuin hekin. Ymmärsin Paavalin sanovan, että mitään ei tarvitse noudattaa.

Kului hyvin paljon aikaa ennen kuin aloin ymmärtää Paavalia toisin. Jo Pietari kirjoitti siitä, että Paavalin kirjoitukset ovat vaikeaselkoisia. Nuo sanat puhuttelevat minua hyvin paljon. Niinpä tunsin tänään pakottavaa tarvetta puhua apostoli Paavalista. Ja siitä mitä Paavali kirjoittaa Kolossalaiskirjeen toisessa luvussa. Siitä leikkauksesta, jota ei ole käsitelty. Kol. 2: 11 - 15:

” Hänessä teidät on myös ympärileikattu, ei käsin tehdyllä ympärileikkauksella vaan lihan ruumiin riisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella. Teidät on haudattu hänen kanssaan kasteessa, ja siinä teidät on myös herätetty hänen kanssaan uskon kautta. Tämän uskon vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista. Teidät, jotka olitte kuolleita rikkomuksissanne ja lihanne ympärileikkaamattomuudessa, Jumala teki eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi meille anteeksi kaikki rikkomukset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli vastustajamme. Sen hän otti pois tieltä ja naulitsi ristiin. Hän riisui aseista hallitukset ja vallat ja saattoi ne julkisen häpeän alaisiksi. Hän sai niissä Kristuksessa riemuvoiton. ”

Juutalainen traditio kertoo ympärileikkauksesta, siitä ympärileikkauksesta, joka on tehty käsin. 1. Mooseksenkirjassa luvussa 17. Kaikkivaltias antaa Aabrahamille ohjeet. Hän kehottaa siinä leikkaamaan esinahan lihan. Juutalaisittain sanotaan, että te leikkaatte sen epäpuhtautenne lihan. Eli meissä on jonkinlainen epäpuhtaus, saastaisuus. Ja sitten kahdeksantena päivänä sitä leikataan. Ei sitä kokonaan leikata pois vaan vain vähän. Ja siitä meille kertoo 1. Mooseksenkirjan luku 17. Mutta tässä, mitä luimme Kolossalaiskirjeessä,

Paavali esittää asian hieman toisin. Hän puhuu ympärileikkauksesta, jossa otetaan kaikki se epäpuhtaus pois.

Juutalaiset uskovat, että ihmisellä on syntymästään asti syntinen luonne. Ja sen nimi on hepreaksi *jesel arah*, tarkoittaa paha alkua, huonoa alkua. Ja tuo tavallinen ympärileikkaus ikään kuin poistaa sitä vähän. Ja sitten apostoli Paavali puhuu toisenlaisesta ympärileikkauksesta, joka ottaa sen kokonaan pois. Miten se poistaa sen? Jakeessa 12 hän kirjoittaa, että meidät on haudattu yhdessä Messiaan kanssa. Ja että uskon kautta me olemme yhdessä herätetyt. Ja tuo paha ihmisluonteen alkuperä on haudattu. Ja uusi ihminen nousee ylös. Ja ympärileikkaus on sen huonon alkuperän poistamista. Jos me luemme 4. Mooseksenkirjan luvusta 25. jakeet 1 - 4, niin siellä puhutaan siitä, miten Israelin kansa alkoi palvella pakanallista epäjumalaa Baal-Peoria. Jumala käski Moosesta lävistämään nuo kansan johtajat auringon edessä. Eli Hän käski surmata heidät hyvin näyttävästi, jotta kaikki näkisivät.

Tässä Kolossalaiskirjeen jakeessa 2: 15. Paavali kirjoittaa jotain samantapaista. Olen nähnyt monta käännöstä tästä jakeesta ja siksi olen tarkistanut sen kreikkankielestä. Kreikkalainen teksti puhuu siitä, että hän riisui kaikki johtajat ja heitti heidät häpeään alaisiksi. Ja sai heistä sitten riemuvoiton ristillä. Silloin kun Jeshua ristiinnaulittiin, hän sai voiton. Myös oli tämä käsin tehty ympärileikkaus. Niin mekin voimme saada sen voiton. Kuka hallitsee syntistä ihmistä? Kuka on se päällikkö? Kenellä on valta?

Roomalaiskirjeessä luvussa 7. kirjoitetaan siitä, että kun aviomies kuolee, nainen vapautuu menemään uudestaan naimisiin. Kuka on tuo mies? Luvussa 6. Paavali kirjoittaa siitä, kuka tuo mies on. Se on synti. Jos ihminen tekee synti, hän on synnin vallassa. Ja hän on synnin vallassa, aivan niin kuin nainen on miehensä vallassa voimatta mennä naimisiin toisen miehen kanssa. Samoin ihminen, joka on synnin vallassa, ei voi olla Jeshuan kanssa. Ja Jeshuan puolella. Jotta nainen voisi mennä naimisiin toisen miehen kanssa, ensimmäisen miehen täytyy kuolla.

Jotta mekin voisimme seurata Jeshuaa, meidän syntisen luonteemme alkuperän täytyy kuolla. Paavali kirjoittaa, että kun me kuolemme yhdessä hänen kanssaan ja nousemme kuolleista yhdessä hänen kanssaan, silloin kuolee meidän syntinen alkuperämme. Se meidän lihallinen ruumiimme - kaikki, mikä houkuttaa meitä syntiin. Silloin häviää tuo riippuvuus synnistä. Sellainen ihminen on vapautettu. Hän on vapaa ja voi seurata Jeshuaa. Muuten se ei onnistu mitenkään. Tämä lihan kuolema, lihallisen ihmisen kuolema, on se ympärileikkaus, jota ei ole käsin tehty. Se on se, mistä Paavali tässä puhuu. Jos meissä asuu syntinen ihminen, me emme voi seurata Jeshuaa.

Edelleen Paavali kirjoittaa Kolossalaiskirjeen 2: 16: ” Älköön siis kukaan tuomitko teitä syömisen tai juomisen, jonkin juhlan tai uudenkuun tai sapatin vuoksi. ” Tässä on paljon vaikeaa, mitä ei voi ymmärtää. Jos tuo syntinen ihminen on kuollut meissä, ja meissä kasvaa uusi ihminen, pyhä ihminen, niin tuon pyhyiden pitäisi olla pyhyttä myös lain mukaan. Pyhä ihminen ei voi rikkoa sapatia. Sillä pyhyttä ei ole ilman sapatia. Mistä Paavali siis kirjoittaa?

Kun on päästy sen ensimmäisen hämmästyksen ohi, voidaan muistella sitä, miten minä aiemmin noudatin sapatia. Miten juutalaisessa yhteisössä nykyään noudatetaan sapatia? Voidaan taas lukea evankeliumia ja nähdä, miten tuon ajan rabbit arvostelivat Jeshuan sapatinviettoa. Heillä oli vaatimuksia sen suhteen, että opetuslapset poimivat tähkäpäitä, ja siksi, että Jeshua paransi sapatina. Tarkoittaako tämä sitä, että Jeshua ei noudattanut sapatia? Kirjoituksethan kertovat, että Jeshua ei tehnyt syntiä. Hän ei ollut syntinen.

Kun luimme tästä sapatista, niin voidaan muistaa sitä, millaisia sääntöjä juutalaisilla on nykyään sapatin noudattamisesta. Sanotaan, että sapatina ei voi repiä paperia, koska se on synti. Sapatina ei saa kirjoittaa, koska se on synti. Sapatina ei saa ottaa lääkettä, jos päätä särkee. Se on tämän päivän sapatia. Paavalikin puhuu siitä, että sinulle koko ajan sanotaan: ” Älä koske, älä tee sitä, äläkä tätä. ” Se on tämän päivän sapatia. Meillä sanotaan myös, että uudenkuun aikana ei saa leikata kynsiä, ja jos ihminen leikkaa, niin hän menettää terveytensä. Ja jos ihminen kulkee kahden naisen välistä, se on hyvin vaarallista, ja hän vahingoittaa terveyttään. Myös on hyvin vaarallista katsoa aasia.

Me kuulemme jatkuvasti näitä kieltoja: Älä koske, älä tee sitä, älä tätä.

Jos minulla on keitetty kananmuna, ja se on ollut koko yön jääkaapissa, sitä ei saa syödä, koska siinä voi olla käärmeen myrkkyä.

Minä puhun tätä ihan vakavissani. Minä itsekin uskoin näihin kaikkiin hyvin kauan. Juutalaisen elämä on täynnä tällaisia ennakkoluuloja.

Voin hyvin kuvitella niitä joitakin juutalaisia, jotka tulivat Kolossaan. He sanoivat: Miten te voitte! Te leikkaatte sipulia salaattiin. Se on hyvin vaarallista. Se joka syö raakaa sipulia, tekee syntiä. Ja se joka leikkaa hiuksensa kuun alussa... oijoi! Se on suuri syntinen. Minä tunnen hyvin yhden perheen, joka hajosi sen tähden, että perheen mies meni parturiin kuun alussa. On pienempi synti erota kuin mennä väärään aikaan parturiin. Voin kuvitella, että sellaisia vieraita oli hyvin paljon Kolossan kaupungissa. Tällainen on rakkain kansallisharrastuksemme. Kuljemme ympäriinsä ja huomauttelemme ihmisille: Miksi teet noin? Miksi teet väärin? Sinä et elä oikein. Siksi sinä kuolet ja joudut helvettiin. Tänään sinä syöt sipulia, ja huomenna joudut helvettiin.

Se oli silloin näin, ja niin se on nytkin. Me olemme hyvin itsepäistä kansaa. Mikään ei ole muuttunut. Tästä apostoli Paavali kirjoittaa. Mitä tapahtuu

ihmiselle, jolta kuolee tuo syntinen alkuperä ja syntinen luonne? Ja josta syntyy pyhä ihminen?

Profeetta Jeremia kirjoitti siitä, että Jumala solmii uuden liiton. Ja laki on ihmisen sydämessä. Kukaan ei sitten tule enää sanomaan, että miksi teet tuota ja tuota. Kukaan ei tule sanomaan sinulle, että et osaa leikata kynsiä oikealla tavalla. Tai miksi sinä herätessäsi puuet ensin yllesi oikean jalan kengän, kun ensin pitää laittaa vasemman jalan kenkä. Nämä ovat aivan vakavia keskusteluja, joita todella puhutaan ihan oikeasti. Ja kun profeetta puhuu siitä uudesta liitosta, niin hän sanoo, että kaikki tulevat sen tietämään. Ihmisen luonto jo noudattaa sapattia ja Jumalan tahtoa. Paavali kirjoittaa siitä, että jos teissä asuu Jumala, ja teissä elää tuo uusi, pyhä ihminen, niin tuo ihminenhän elää Jumalan Hengestä. Se ei ole enää lihallinen ihminen. Vaan taivaallinen ihminen. Ja tuo taivaallinen ihminen teissä tietää, miten sapattia tulee noudattaa. Hän tietää sen, että syötte mitä syötte, niin teidän ei tarvitse kuunnella ihmisten neuvoja. Älkää kuunnelko mitään maallista, joka tulee ihmisen ylpeydestä.

Muistan kuinka itse menin opettamaan ihmisiä. Kun me puhuimme siitä, miten tulisi oikein noudattaa sapattia, muistan kuinka minussa puhui silloin lihallinen ihminen. Minusta tuntui oikein hyvältä se, että sain opettaa toisia. Kuten sanoin jo aiemmin, se on ikään kuin meidän harrastuksemme, josta me kaikki pidämme oikein paljon. Apostoli Paavali kirjoitti siitä, että älkää tehkö näin. Teissä asuu Jumala. Teidät on jo ympärileikattu, mutta ei käsin tehdyllä ympärileikkauksella. Kaikki se epäpuhtaus ei enää elä teissä.

Tässä täytyy nyt tehdä pieni sivuhuomautus. Sillä tämä ei ole ihan yksinkertaista. Kun ihminen sanoo uskovansa Jeshuaan, ja siihen, että Jeshua kuoli hänen syntiensä tähden, se ei läheskään aina tarkoita, että ihminen olisi pyhä. Pelastus ei ole yksi tapahtuma vaan se on pitkä prosessi. Se on tie, eikä se ala yhdestä hetkestä. Joskus me näemme, että ihminen on tullut uskoon ja on alkanut uskoa Jeshuaan, mutta hän jatkaa elämäänsä niin kuin on elänyt aikaisemminkin. Hän tekee syntiä. Hän ei ajattele pyhyttä. Mutta hän sanoo, että Jeshua kuoli minun syntieni tähden. Voi olla niin, että tuo ihminen erehtyy. Koska on olemassa yksi sääntö, josta Paavalikin puhuu jatkuvasti. Se, että Jeshua kuoli ristillä, se on alku. Se on mahdollisuus, joka meille annetaan. Mutta meidän myös tulee kuolla. Jos me emme kuole, niin ilman sitä Jeshuan ristinkuolema ei koske meitä. Paavali kirjoitti tässä siitä, että Jeshua naulitsi ristiin kaikki hallitukset ja johtajat. Mutta jos me vielä palvelemme tuota meidän johtajaamme, ja jatkamme sen tekemistä, mitä tuo päällikkö haluaa, niin silloin meissä ei ole vielä tapahtunut mitään.

Jos sinä uskot, että Jeshua on sinun Herrasi, niin sinä elät niin kuin hän eli. Mutta jos jatkat elämistä niin kuin elit aikaisemminkin, niin silloin jotakin ei ole kunnossa. Jeshua on niiden Herra, jotka ovat kuolleet yhdessä hänen kanssaan.

Jos sinä haluat päästä Jumalan valtakuntaan, sinun pitää maksaa matkalippu. Ja sen hinta on tosi kallis: sinun elämäsi, lihallisen ihmisen elämä. Jeshua sanoi kerran opetuslapsilleen, että jos ihminen päättää rakentaa tornin, hän ei aloita sitä työtä ennen kuin on istunut alas ja laskenut kustannukset, selviääkö hän niistä kuluista. Vasta sen jälkeen hän voi alkaa rakennustyön. Mutta Jeshua ei puhunut tornista. Vaan hän puhui niistä, jotka lähtevät seuraamaan häntä. Minun tulee tehdä se päätös, että annan hänelle kaiken, ja kuolen. Vasta sitten voin lähteä seuraamaan häntä. Koska Kol. 2: 12. Paavali kirjoittaa siitä, että täytyy olla yhdessä hänen kanssaan haudattuna. Jos me olemme hänen kanssaan haudattuja, niin silloin me voimme olla myös hänen kanssaan herätettyjä.

Juutalaisilla on sellainen perinne, että kun ihminen haudataan, niin hän ei voi ottaa mitään mukaansa. Jos ihminen sanoo vaikka, että haudatkaa minut sitten aikanaan sukat jalassa, ja hän kirjoittaa siitä testamentin, niin tuollainen testamentti ei ole pätevä. Ihminen lähtee tästä maailmasta sellaisena kuin hän tänne tuli. Jotta hän lähtisi hyvin vaatimattomasti, hänet kääritään keltaan, sellaiseen erityiseen peitteeseen. Mutta hän ei voi ottaa mukaan lempikuppiaan tai Raamattuaan. Eikä mikään. Mitään hän ei voi ottaa mukaan. Jos sinä haluat olla haudattuna Jeshuan kanssa, mutta sinulla on jokin kuppi tai solmio tai kirja, jotakin mitä haluaisit ottaa mukaasi, sinä et voi olla hänen kanssaan haudattuna. Ja jos et ole hänen kanssaan haudattuna, et voi myöskään hänen kanssaan nousta kuolleista. Silloin ei ole mitään merkitystä sillä, jos sinä puhut, että uskot häneen ja että hän on sinun Herrasi.

Sillä mitä tarkoittaa se, että Jeshua on sinun Herrasi? Mitä tarkoittaa, että joku on meidän Herramme? Se tarkoittaa, että me teemme sitä, mitä hän sanoo. Muuten siinä ei ole kyse minkäänlaisesta herruudesta. Ja sitten meille vielä sanotaan, että kuolkaa minun kanssani. Ja jos ei sitä tapahdu, silloin meidän uskomme on turhaa, me petämme itseämme: olen Jeshuan alainen, mutta en tee, mitä hän sanoo - se ei käy. Siksi sitä varten, että me voisimme elää yhdessä Jeshuan kanssa ja olla pyhiä, ja jotta laki voisi olla meihin kirjoitettuna ja elää meidän sydämissämme - sitä varten meidän täytyy kuolla ja kieltäytyä kaikesta omasta. Ilman sitä se ei toimi.

Minä noudatin sapattia hyvin kauan. En esimerkiksi taitellut vaatteita sapattina. Koska siitä tulee jälki siihen vaatteeseen. Siksi sitä ei saa tehdä sapattina. Minä noudatin tarkoin näitä hienoja, pikkutarkkoja määräyksiä. Siinä oli vain yksi ongelma. Minussa eli lihallinen ihminen. Niin minä sanoin: No niin, minä en esimerkiksi ota sapattina vessapaperia. Mutta minun naapurini Haim ottaa. Kiitos sinulle Jumala, että en ole niin kuin tuo Haim. Jos olisin syntinen ihminen, ottaisin sitä vessapaperia. Se tarkoitti, että minä sapattina olisin ikään kuin palvellut itseäni ja ylpeyttäni. Ja siksi sapatti ei olisi sapatti.

Mutta Herra sanoo: Noudattakaa Minun sapattiani. Ei teidän sapattianne. Ei jonkun, kenen tahansa sapattia, vaan Minun. Mutta minä en noudattanut Hänen sapattiaan. Ja Paavali kirjoittaa tässä, että älkää alkako noudattaa jonkun sapattia. Hän kirjoittaa, että teidän luoksenne tulee kaikenlaisia ihmisiä, jotka osaavat puhua hyvin. Jotka puhuvat, että noudattakaa minun sapattiani. Sitten tulee joku toinen sanomaan, että älkää noudattako hänen sapattiaan vaan minun. Paavali kirjoittaa, että älkää tehkö näin. Teissä elää pyhä ihminen, joka ohjaa ja opettaa teitä.

Paavali opettaa tässä, miten oikein tulee pitää ja noudattaa sapattia. Hän ei opeta, että sapattia ei tarvitsisi noudattaa. Hän puhuu siitä, että pyhällä ihmisellä sapatti on hänen luonnossaan. Ihmisen ei pidä ottaa oppia toisesta ihmisestä. Paavali kirjoittaa siitä, että yrittäkää kuolettaa itsenne. Täytyy tarkkailla itseään, että on kuollut. Silloin te voitte elää pyhydessä. Se tulee sisältä, ei ulkoapäin. Ei joiltakin ihmisiltä, jotka puhuvat siitä, miten tulisi elää. Eikä joiltakin sellaisilta ihmisiltä, jotka kirjoittavat kirjoja siitä, miten sapattia tulisi noudattaa. Jokin aika sitten julkaistiin kirja siitäkin, miten sapattina tulisi mitata lapselta kuumetta. Siinä kirjassa on 300 sivua. Erittäin tärkeä kirja, jotta pystyy oikein noudattamaan sapattia... Ja taas minä puhun ihan vakavissani ja tosissani tämän. Se kirja tuli myytiin ja se loppuunmyytiin hyvin nopeasti.

Mutta Paavali kirjoittaa: te ette tarvitse tällaista kirjaa. Mutta sapattia te tarvitsette.

Tällainen käsitys Paavalista ei syntynyt minulle ensimmäisen lukemisen jälkeen. Eikä vielä edes kymmenennenkään kerran jälkeen. Mutta se syntyi. Ja minä tunnen ihmisiä, ortodoksijuutalaisia veljiäni, jotka uskovat Jeshuaan. He sanovat, että minä pidän evankeliumista, mutta en halua lukea tuota antisemitistiä, juutalaisvastaista Paavalia. En pidä hänestä ollenkaan. Hän on hyvin paha ihminen, koska hän opettaa lakia vastaan.

Tätä tekstiä täytyy tutkia hyvin kauan ihmisten kanssa. Jotta ihminen voisi sanoa: Okei, minä näen tämän kaiken meidän perinteessä.

Paavali onkin itse asiassa rabbi. Hän on todellakin opiskellut jossakin. Mutta häntä ei vain ymmärretä oikein. Minä kuljin tämän tien kautta. Ja monet minun veljeni kulkevat tämän saman tien kautta. Tunnen sellaisia ortodoksijuutalaisia veljiä, jotka eivät usko Jeshuaan. He sanovat, että niillä kristityillä on opettajana sellainen antisemitistinen Paavali, joka sanoi olevansa rabbi. Mutta kaikki mitä hän kirjoittaa, on vastoin Tooraa. Hän kirjoittaa, että lakia ei tarvitse enää noudattaa.

Juutalaisilla on vielä yksi ajatus. Että kun oli Jeshuaan uskovia juutalaisia, rabbit päättivät erityisesti lähettää heidän luokseen Paavalin. Jotta hän opettaisi heitä

olemaan noudattamatta lakia. Tämä oli erityinen juutalaisten keksimä selitys. Että Paavali varta vasten kirjoitti nämä kirjeet, jotta kristityt lakkaisivat noudattamasta Tooraa. Tämä on legenda, joka on kirjoitettu moniin juutalaisiin kirjoihin. Ja tavallisesti, jos kysyt Paavalista joltain juutalaiselta, niin hän kertoo näin. Että me olemme onnistuneet hyvin huijaamaan kristittyjä, sillä nyt he eivät noudata Tooraa. Koska Paavali on heitä sillä tavoin pettänyt ja huijannut.

Olen kuullut tämän hyvin usein. Ja kun olin 20-vuotias, minä itsekkin oletin näin. Tällaiset suhteet meillä on Paavaliin. On varmaan oikein lukea hänen kirjeitään ainakin 10 - 20 kertaa, jotta se ajatus sieltä löytyisi ja avautuisi oikealla tavalla.

Että hän opettaa noudattamaan lakia. Hän opettaa pyhyyteen. Pyhyyteen, joka on enemmän kuin sellainen farisealainen oikea tyyli. Koska ilman sitä ei voi päästä Jumalan valtakuntaan. Tällaisia sanoja minulla oli tänään sydämellä.